

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 24-04-39076 חנניה נ' בר-און ואח'

לפני כבוד השופט, סגן הנשיא אמיר דהאן

תובעת רוני חנה חן חנניה ע"י ב"כ עו"ד תומר וייסמן ויעל זעירא

נגד

נתבעים
1. פנחס בר-און
2. השר איתמר בן גביר ע"י ב"כ עו"ד דוד פטר
3. אילה בן גביר

החלטה

(קדם משפט – רשימת בקשות – בקשה לסילוק התביעה על הסף מחמת חסינות נתבע 2)

1
2
3

א. מוסכמות

1. בפני בקשה לסילוק התביעה על הסף מחמת חסינות עניינית של נתבע 2 (להלן "השר בן גביר") בהיותו חבר כנסת.

2. בתביעה זו נטען שהשר בן גביר (ונתבעת 3 רעייתו) שיתפו, הרחיבו והדהדו רשומה נגררת (post) ב-27.05.22 שפרסם בבוקרו של אותו היום, נתבע 1 (להלן "מר בר און"), בעקבות כתבת טלוויזיה מליל 26.05.22 במסגרתו רואיינה התובעת (להלן – "הגב' חן") וסיפרה שם על קורותיה כנערה שהתארחה בבית השר בן גביר ועל מעשים שעשתה לכאורה בהשפעתו.

3. בגין כתבה זו ורשומותיה הנגררות הקדים והגיש השר בן גביר תביעה¹ נגד הגב' חן וכנגד המפרסמות ומר בר און עמד והגיש תביעה משלו² נגד גב' חן – כל התביעות תלויות ועומדות על פי החלטת נשיא בפני מותב זה.

4. על פי כתב התביעה השר בן גביר פרסם ב-27.05.22 שני פרסומים: אחד ברשת ה-Facebook ושני במקביל ברשת ה-Twitter³ (X דהיום). שניהם באותו היום ובנוסח זהה, שכולל תוספת הפתיחה:

"מדהים. תראו מה כותב הבוקר פנחסי בראון, אחד החברים הקרובים של חנה חנניה/רוני חן – על התחקיר השקרי של עובדה אתמול. קודם הם ירו את החץ, ואז סימנו את המטרה וחייפשו מי שימציא עלי שקרים."

1 ת"א 28649-09-22 בן גביר נגד שידורי קשת ואח'

2 ת"א 38906-11-22 בר און נגד תניה

3 מנבלת התווים להודעה ברשת ה-Twitter פיצלה את אותו המסר לכדי 12 הודעות משורשרות.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 24-04-39076 חנניה נ' בר-און ואח'

5. בכתב התביעה נטען שהשר בן גביר ורעייתו הרחיבו במעשיהם את תפוצת הפרסום שכתב מר בר און והוסיפו את אמירותיהם כדי לשוות למה שנכתב ע"י מר בר און אמינות ולהציג את הגב' חן כשקרנית.
- ב. חסינות עניינית של חברי הכנסת מפני תביעות לשון הרע - מסגרת נורמטיבית
 ואלה התכונות שמנו המחוקק והפסיקה לחסינות חברי כנסת⁴ מפני תביעות לשון הרע⁵:
6. **תכונה דיונית - מקדמיות** : הכלל הוא : משהועלתה טענת חסינות עניינית אין ברירה אלא לבררה בהקדם⁶ חריג מתקיים אם הטענה דורשת בירור עובדתי. המדובר בעניין מורכב המחייב הכרעה בשיקולים מתנגשים וביהמ"ש נדרש להחליט בכל מקרה לנסיבותיו אם יש מקום למתן החסינות.
7. **תוקף מוחלט** : החסינות היא חסינות מוחלטת⁷ לכל מעשה לכל הליך ובכל זמן⁸
8. **תכלית ציבורית ראוייה** : תכליתה של חסינות זו להבטיח את חופש הפעולה והביטוי של נבחר הציבור ללא מורא מהליכים משפטיים ולכן היא מגינה על מעשים המצויים כל עוד הם נופלים ל'מתחם הסיכון המקצועי הטבעי' הכרוך בתפקידו של חבר הכנסת⁹ או בקרבה עניינית לתפקיד זה¹⁰. בהקשר של לשון הרע, נקבע כי ח"כ מצוי באופן טבעי בסיכון גבוה להיכשל בלשונו¹¹ גם

4 החסינות העניינית של חברי הכנסת מוסדרת בסעיף 1 לחוק חסינות חברי הכנסת, זמיותיהם וחובותיהם, התשי"א-1951 (א). חבר הכנסת לא ישא באחריות פלילית או אזרחית, ויהיה חסין בפני כל פעולה משפטית, בשל הצבעה, או בשל הבעת דעה בעל פה או בכתב, או בשל מעשה שעשה – בכנסת או מחוצה לה – אם היו ההצבעה, הבעת הדעה או המעשה במיילי תפקידו, או למען מיילי תפקידו, כחבר הכנסת."

5 החסינות העניינית בהקשר עולת לשון הרע מוזכרת בסעיף 113(א) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965, הקובע כי פרסום המוגן לפי סעיף 1 לחוק החסינות לא יישמש למשפט פלילי או אזרחי.

"13. לא יישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי –

פרסום לפי סעיף 28 לחוק יסוד: הכנסת, או פרסום המוגן לפי סעיף 1 לחוק חסינות חברי הכנסת, זמיותיהם וחובותיהם, תשי"א-1951;"

6 "שכן גם בניגול ההליך המשפטי יש מניעה בחבר הכנסת". [ת"א (י-ם) 21-04-64735 ח"כ איתמר בן גביר נ' ח"כ יאיר גולן, פסי' 41-39 (31.12.21)].

7 "מוחלטת" במובן זה שהכנסת אינה מוסמכת לטול אותה מח"כ, והוא עצמו אינו יכול לותר עליה. בנוסף, החסינות ממשיכה לעמוד לזכותו של גם לאחר שחדל לכהן בתפקידו, ביחס למעשים שבוצעו בתקופת כהונתו. "חסינות העניינית היא" פונקציונלית. "היא מבוססת על קשר מסוים בין תפקידו של חבר הכנסת לבין המעשה האסור שעשה. היא חלה הן לעניין אחריות פלילית, הן לעניין אחריות אזרחית, הן לעניין כל פעולה משפטית. היא "מוחלטת" במובן זה שאין היא ניתנת לנטילה" (תחילת עמוד 875, בג"ץ 11298/03 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ועדת הכנסת. נט(5) 865 (2005)).

8 "החסינות העניינית של חברי כנסת משתרעת גם על מעשים ולא רק על הצבעה או הבעת דעה. והיא מקיפה את פעילותו של חבר הכנסת הן כאשר זו מתבצעת בין כותלי הכנסת והן כשהיא מתבצעת מחוצה לה" [סוף עמוד 300, בג"ץ 11225/03 ח"כ ד"ר עומי בשארה נ' הית'ץ המשפטי לממשלה. ס(4) 287 (2006)].

9 "...חסינות עניינית אך ורק באותם מקרים שבהם הפעולה נופלת מגדר מתחם הסיכון שהפעילות החוקית כחבר כנסת יוצרת מטיבה ומטבעה" [סוף עמוד 906, בג"ץ 11298/03 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ועדת הכנסת. נט(5) 865 (2005)].

10 "הפעולה הבלתי חוקית צריכה אם כן להיות קרובה מבחינה עניינית לתפקידו של חבר הכנסת עד כדי כך שניתן לומר שהיא כזוהי בו ומהווה חלק מהסיכון הטבעי או המקצועי שכל חבר כנסת נתון לו" [ת"א (שלום י-ם) 19-03-11732 איתמר בן גביר נ' מילך בירן (בב) 13.12.2020]. "על הטוען לתחולת חסינות עניינית על מעשים לא חוקיים שעשה, להראות, כי המעשים הללו נגזרו ממעשים אחרים, חוקיים ולגיטימיים, אשר היוו חלק ממילוי תפקידו הפרלמנטארי". [ע"פ 14/6833 סגיד נפאג נ' מדינת ישראל (בב) 31.8.2015]. במילוי תפקידו או למעל תפקידו כחבר כנסת" פורשו בפסיקה בישראל באופן מרחיב. ראה גם בג"ץ 85/620 ח"כ מוחמד מיערי נ' יו"ר הכנסת, ח"כ שלמה הלל, פ"ד מא(4) 169, 205; עניין בשארה, עמ' 301; ע"א (חי') 15-01-29466 ח"כ מירי רגב נ' גילי גולן, פס"כ-כו' (1.7.15).

11 "הוצאת לשון הרע נמצאת בתחום הסיכון של חבר הכנסת, אשר צריך לשאת טאומים רבים ולא תמיד יכול לבדוק את העובדות כהווייתן". [ת"א (שלום י-ם) 21-04-64735 ח"כ איתמר בן גביר נ' ח"כ יאיר גולן (בב) 31.12.2021].

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 39076-04-24 חנניה נ' בר-און ואח'

1 אם מדובר בפרסום עובדה שקרית.¹² בהתאם לתכלית זו נקבע כי החסינות לא תגן על עבירות
 2 מתוכננות מראש¹³, פעולות או פרסומים שאינם לתכלית ראויה¹⁴ שאין להם קשר לתפקיד, או
 3 לתכלית של הפרת חוק הפגנתית¹⁵. התכלית היא מניעת אפקט מצנן על השיח האותנטי המידי
 4 והספונטני של נבחר הציבור : אם ההתבטאות אינה אקראית, אם נמצא כי היא מתוכננת ומכוונת,
 5 חוזרת ונשנית - אז יטה בית המשפט שלא לאפשר הגנה. מנגד, התבטאויות ספונטניות תקבלנה
 6 הגנה נרחבת שכן חופש הביטוי הוא אחד הכלים המרכזיים של חה"כ לממש את תפקידו.

7

8 **9. איזון תכליות מתנגשות : ההחלטה בבקשת החסינות נועדה לשקף נקודת איזון בין התכלית**
 9 **הבאות :**

10 (א) הגנה על שמו הטוב של כל אדם שהיא חלק מהגנה על כבוד האדם.

11 (ב) **עצמאותו הייחודית של נבחר ציבור : הצורך להבטיח את עצמאות חבר הכנסת ועדיפות**
 12 **חופש הפעולה שלו על מי שאינו ח"כ כופה חוסר אי תאימות (א- סימטריה) מול שוויון**
 13 **פני החוק :**

14 (1) החסינות גובה "מחיר" חברתי של פגיעה בשוויון, אך היא רואה בכך "רע הכרחי"
 15 להבטחת חופש הפעולה של נבחר הציבור ומעדיפה אותו ממילא על חופש הפעולה
 16 של כל אדם אחר.

17 (2) במסגרת זו עולה שאלת אי התאימות (א-סימטריה) : התנגשות שיקולים הכרוכה
 18 במקרה שבו חבר הכנסת עצמו הקדים והגיש תביעה – וכעת מבקש מבית המשפט
 19 לסלק תביעה קשורה נגדו עקב חסינותו.

20 (3) בנסיבות בהן ח"כ הגיש תביעה עיקרית והוגשה נגדו תביעה שכנגד, או בנסיבות בהן
 21 הוגשו תביעות לשון הרע הדדיות, הביעו בתי המשפט הביעו אי נוחות מסילוק על
 22 הסף של תביעות לשון הרע נגד חברי כנסת מטעמי חסינות¹⁶ אבל עד כדי הלכה ממש

12 אינן נפקא מינה אם הפרסום הוא שקר או אמת. שכן (כך נטען) (החסינות מוענקת למען פועלו התקין וההכרחי של הממשל הדמוקרטי" [עמוד 361, חאלד גטאים, מרדכי קרומניצ, בעו שטר דיני לשון הרע - הדין המצוי והדין הרצוי | (2019) חלק חמישי - סייגים לאחריות משפטית].

13 "חבר הכנסת אינו רשאי לתכנן מראש התנהגו פלילית מתוך מחשבה שהחסינות תעמוד לו. עם זאת, החברות בכנסת מחטות את חברי הכנסת מפני פעולות אסורות שהן בגדר "סייגים מקצועיים" [בג"ץ 5151/95 חבר הכנסת רן כהן נ היועץ המשפטי לממשלה - מיכאל בן-יאיר. מט(5) 245 (1996)].

14 התבטאויות או פרסומים של ח"כ שיש בהם לשון הרע, יחרגו ממתחם הסייג הטבעי .. אם נעשו לטובת מטרה פסולה שאינה קשורה לתפקידו. (ת"א (שלום י-ם) 44735-04-21 חיכאבדור בן גביר נ ח"כ יאיר גולן (בבו 31.12.2021)).

15 יעיל הטוען לתחולת חסינת עניינית על מעשים לא חוקיים שעשה, לזראות, כי המעשים הללו נגזרו ממעשים אחרים, חוקיים ולגיטימיים, אשר היוו חלק ממילוי תפקידו הפרלמנטארי [תחילת עמוד 4, 6833/14 סעיד נפאע נ מדינת ישראל (בבו 31.8.2015)].

16 עי"א (חי) 29466-01-15 ח"כ מירי רגב נ גילי גולן, פסי-כה-כזו (1.7.15) בפרשת רגב דחה בית משפט השלום בקשה לדחייה על הסף של ח"כ בשל הצורך בבירור עובדתי, השאיר את שאלת הא - סימטריה להכרעה לאחר הבירור העובדתי וקבע כי הדיון בה מתייטר. בית המשפט המחוזי התייחס לשאלת הא - סימטריה למעלה מן הצורך וכתב : "חוק החסינות מציב חיץ, מר מפרידה, בין הרשות המחוקקת מחד גיסא, לבין הרשות השופטת או הרשות המבצעת מאידך גיסא, וזאת כדי למנוע התערבות בלתי רצויה, ובאופן שיבטיח פעולה תקינה של הגוף המחוקק,

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 39076-04-24 חנניה נ' בר-און ואח'

- 1 — לא באו¹⁷ תכלית החסינות שהוצגה הייתה הפרדתו של בית המחוקקים מבית
 2 המשפט ב"גדר מפרידה" ומשחצה חבר הכנסת עצמו לרצונו את אותה ה"גדר
 3 המפרידה" יש להתעלם מחסינותו ולהתיר לאחרים לחצותה גם כן.
- 4 (4) ואכן, התנהגות דיונית שכזו מעוררת אי נוחות מרובה. אלא שסעיפי החוק שיצרו את
 5 החסינות קבעו כי היא מוחלטת וגם ח"כ עצמו אינו יכול לוותר עליה¹⁸. בשני
 6 החוקים המעגנים — לא יצר המחוקק את המשוואה המחייבת את הח"כ להדיר את
 7 רגליו מבית המשפט באותו העניין כתנאי לכך שיוכל להנות מן החסינות.
- 8 (5) בית המשפט אינו מניח שהמחוקק לא צפה אפשרות שכזו דברי ההסבר לחוק מעלים
 9 כי המחוקק בחר במודע בחסינות רחבה מאוד מדובר ב"הגנה מוחלטת" בלע"ז
 10 (Absolute Privilege) ובלשון חכמים: "אפילו שוגגין אתם אפילו מזידין אתם
 11 אפילו מוטעין"¹⁹ שכן החסינות חלה גם אם הפרסום אינו אמת, ואף אם נעשה בזדון
 12 או בחוסר תום לב.
- 13 (6) מטרת המחוקק הייתה למנוע מצב שבו חברי כנסת יירתעו מביצוע תפקידם בשל
 14 הצורך להתגונן מפני תביעות אישיות ואם בחר המחוקק להגן אף על ביטויי זדון
 15 שקר וחוסר תום לב על כל חומרתם, קל וחומר שלא ניתן ליחס לו כוונה נסתרת
 16 להפקיע את החסינות מטעמי חוסר שוויון דיוני.
- 17 (7) המחוקק ידע היטב, אף בחוק חסינות חברי הכנסת עצמו כיצד להפקיע חסינות או
 18 חסיון בהתנהגותו של ח"כ הנהנה מהם משלא בחר המחוקק לעשות זאת אף במקרה
 19 שבו הח"כ עצמו מעביר את מאבקו הציבורי על שמו הטוב לזירת בית המשפט, אין
 20 להבנתי בכוחו של בית המשפט לעשות זאת במקומו ולהתנות את גישתו לערכאות
 21 בויתור על חסינותו.

מקום בו מתקיימים התנאים שנקבעו בסעיף 17(א) של חוק החסינות. ל"ה) ואולם, פני הדברים עשויים להיות שונים מקום בו חברת הכנסת, או חבר הכנסת, רואים לנכון, על יסוד שיקולים, ומנימוקיהם, לחצות את הגדר המפרידה הנ"ל, שיוצר החוק למען תקינות פעילותה של הרשות המחוקקת, ולהיכנס לתחומה של הרשות השופטת, וזאת על דרך של הגשת תביעה משפטית. במקרה זה שבו חברת הכנסת החליטה, מיוזמתה ומטעמיהם, כי יש מקום לנקוט הליך משפטי, לא יאה זה נכון, כך אנו סבורים, להצר את ההליכים המשפטיים העומדים לרשותו של התביע אשר רשאי במסגרת התגוננותו מפני התביעה שהוגשה כנגדו, להגיש תביעה שכנגד. אנו סבורים, כי מצב דברים זה שונה מהליך משפטי שבו מוגשת תביעה ונגקט הליך משפטי כנגד חברת הכנסת שכן אז זכותם תהא לעתור לדחיית התביעה כנגדם ככל שמתקיימים תנאיו של סעיף 17(א) של חוק החסינות."

17 ההחלטה של בית משפט השלום – (ת"א תא (חי) 14-09-2291 מירי רגב תא"ל (במיל) נ' גילי גולן) – זו אשר עליה ניתן פסק הדין בע"א (חי) 15-01-29466 קבעה בסוגיה זו בוו השלון "מתייירת בשלב זה גם ההכרעה בשאלה העקרונית בדבר היקף תחולתה של החסינות העניינית על הליכים משפטיים אורחיים הננקטים כנגד חבר הכנסת במסגרת אותם הליכים משפטיים עיקריים שנפתחו ביוזמתו של חבר הכנסת עצמו". מכאן שדברי בית המשפט המחוזי שהובאו למעלה היו אמרת אגב מובהקת שלא נצרכה כלל להכרעה. עניין רגב בבית משפט השלום תשס"ח בפסרה ולא נדרש להכרעה גם הוא.

18 הי"ש 7.

19 (בבלי ראש השנה כה ע"א)

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 24-04-39076-04 חנניה נ' בר-און ואח'

- 1 (8) בית המשפט מצא להעיר כי חבר כנסת הנוהג מנהג שכזה, משתמש בזכות שהקנה
 2 לו המחוקק לטובת ציבור הבוחרים וציבור הנבחרים, אך התנהגותו משויכת לתחום
 3 הביניים האפור שייחדה שיטת המשפט המשלימה – המשפט העברי למעשה שאינו
 4 עולה כדי עבירה או עוולה - אך עדיין "אין רוח חכמים נוחה הימנו"²⁰
- 5 10. הרחבת תפקיד הח"כ אל אמצעי פרסום מודרניים : פסיקה עדכנית קובעת כי פרסומים ברשתות
 6 חברתיות, לצד נאומים במליאה וראיונות בתקשורת, הם כלי העבודה העיקריים של חבר הכנסת
 7 בעידן המודרני. באמצעותם מממש חבר הכנסת את תפקידו המרכזי: ביטוי עמדותיו ועמדות
 8 בוחריו בסוגיות ציבוריות. מכיוון שמדובר בלב לבה של העשייה הפרלמנטרית, פרסומים אלו
 9 נהנים מהגנה רחבה של החסינות מפני אפקט מצנן שסופו לצמצם או לסכל את פעילותו וביטוי
 10 של נבחר הציבור. אפקט מצנן מטבעו בא להגן על אינטרס ציבורי רחב ולצמצם מכוחו את
 11 האינטרס הפרטי למשל : תביעת נזיקין מוצדקת שלולא האפקט המצנן דינה היה להתקבל עלולה
 12 להידחות מחמת חשש לאפקט מצנן על פעילות ציבורית שברכתה העתידית הצפויה – גדולה
 13 מנזקה הצפוי הנוכחי והעתיד. מעמדם של הפרסומים ברשתות החברתיות ככלי עבודה משליך
 14 על החלת מבחן "מתחם הסיכון הטבעי". בתי המשפט קבעו כי חבר כנסת המתבטא בזירות אלו
 15 מצוי בסיכון גבוה "להיכשל בלשונו" או להיגרר להתנצחות פוליטית הכוללת לשון הרע. לכן, גם
 16 אם הפרסום ברשת החברתית לעיתים אינו ספונטני כמו דיבור (כגון "ציוץ" מתוכנן או דף
 17 מסרים), הוא עדיין עשוי לחסות תחת החסינות אם הוא משרת מטרה פוליטית-אידיאולוגית²¹ ולא
 18 מטרה אישית או פסולה²². בית המשפט העליון הכיר בצורך לגשר על "פער הדורות" בין לשון
 19 החוק הישנה לבין המציאות הדיגיטלית. נקבע כי יש לפרש את חסינות ח"כ (ובכללם סעיף 13(1)
 20 לחוק איסור לשון הרע) באופן תכליתי המותאם לעידן המודרני, תוך הבנה שהרשתות החברתיות
 21 הן "כיכר השוק"²³ החדשה שבה פועלים נבחרים הציבור²⁴.

20 בבלי, ברא קמא צ"ד ע"ב

21 השאלה היא למעשה האם אופי הפרסומים היה "פוליטי", או תועק לחי"כהגהה במסגרת חסינות במילוי תפקידו, או ביטוי "פרטי" או "איש" שלא מוגן בגדרה של חסינות במילוי תפקיד (ראו: עניין בשארה, עמ' 324, ס' נבות, חופש הביטוי של ח"כ והזכות לשם טוב, משפטים מ תשע"א 67, 80). כמוסבר במאמרה של פרופ' נבות ביחס ל"מתחם הסיכון הנבטי" – ע"פ הנחה זו יש לדון בשלושה היסודות: הנפשי, אופי ההתבטאות ונסיבותיה.

22 יאף שהפרסומים היו מתוכננים מראש ואף אם מדובר בלשון הרע ובהפצת תאוריות קשר, בשל היותם שיח פוליטי, ובשים לב שחסינות חברתית בעבירת ביטוי היא רחבה, הם נפלים לדר "מתחם הסיכון הטבעי". כלומר, הפרסומים הם הבעת דעתה של המבקשת "בעת מילוי תפקידה ולמען מילוי תפקידה, כחברת כנסת". לפיכך, יש לחסותם תחת חסינות העניינית]. "תיא שלום פיית) 25-02-51804 רויטל טלי גוטליב נ' יאיר גולן (נבו 12.8.2025)). וגם: "על מנת שביטוי פסול של חבר כנסת, הנעשה במהלך או למען מילוי תפקידו, יוחרג ממתחם הסיכון הטבעי, שדרכי השמעתו תהיה חלק ממטרה העומדת בפני עצמה. ביטוי פסול אשר טפל לביטוי פוליטי לגייטוי אינו מוחרג כלל ממתחם הסיכון". [תיא (שלום ים) 21-04-64735 ח"כ איתמר בן גביר נח"כ יאיר גולן (נבו 31.12.2021)].

23 αγορά – "אגורה" המקום בו מחולפות הדעות בפילוסופיה היוונית העתיקה יוסף בן מתייתהו "מלחמת היהודים", ספר ה', פרק ד', פסקה א'

24 יכל הכרעה הנוגעת לאופן תחולתו של החוק על התבטאויות שונות ברשתות החברתיות כרוכה מטבעו במאמץ פרשני, שנועד למשר על "פער הדורות". [רע"א 19/1239 יואל שאול נ' חברת נידולי תקשורת בע"מ (נבו 8.1.2020)].

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 39076-04-24 חנניה נ' בר-און ואח'

ג. מהכלל אל הפרט

- 1
2 11. לצורך ההכרעה יש לדון בשאלות הבאות :
- 3 (א) האם הפרסומים מצויים בקרבה עניינית לתפקיד חה"כ או שנעשו לצורך תכלית פסולה
4 העומדת לבדה?
5 (ב) מידיות הפרסום, חזרה עליו ומידת תכנונו.
6 (ג) המדיה שבה בוצעו הפרסומים והקשר שלה למתחם הסיכון הטבעי של חופש הביטוי.
7 (ד) האם יש לראות את השר בן גביר כמושתק מלטעון חסינות מקום בו הקדים והגיש תביעה
8 בעצמו.
- 9 שאלות אלו ניתנות לבירור על הפרסומים שהוגשו, כבר בשלב זה באשר לגבי תוכנם כמו גם
10 לגבי הנסיבות בהן נעשו אין מחלוקת.
- 11 12. סוג, אופי ונסיבות הפרסומים :
- 12 (א) ביהמ"ש מצא שמדובר כאמור באירוע חד-פעמי של פרסום תוכן קצר לאחר ליל שידור
13 (ב) ביהמ"ש לא מצא סימנים לתכנון מקדים, מהטעמים:
14 1. אורך הפרסום – קצר מאוד.
15 2. אופיו התגובתי המובהק של הפרסום.
16 3. המידיות של הפרסום – בתכופף מאוד לאירוע שעליו ניתנה התגובה.
17 4. הפרסום הופץ באמצעות רשתות חברתיות המשמשות באורח טבעי ככלי עבודתו
18 של המבקש כח"כ וזירת פעילותו הפוליטית.
- 19 (ג) לא יכולה להיות מחלוקת כי תוכן הכתבה בטלוויזיה נשא עמו אפשרות לפגיעה של ממש
20 במעמדו הציבורי של השר בן גביר ואף היה בו כדי להעמיד בספק את יכולתו להמשיך
21 לייצג את הציבור ולהכביד על פעילותו כמחוקק.
- 22 (ד) השר בן גביר היה זכאי להניח מהדבק הדברים כי זהותו כדמות פוליטית כח"כ ושר הם
23 אשר גרמו לעניין הציבורי שהביא לפעולה של כתבת תחקיר על מעשיו בעבר ומכאן
24 לפרסומה ברבים במדיה בעלת תפוצה ציבורית משמעותית. הכתבה שהיוותה את הבסיס
25 לפרסום נתבע 1 נגעה בביקורת על התנהלותו הציבורית של השר בן גביר מלפני יותר
26 מעשור וממילא כללה דברים שיש בהם לפגוע בתדמיתו הציבורית כיום.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 39076-04-24 חנניה נ' בר-און ואח'

1 (ה) ביהמ"ש מצא כי יש לצפות שנבחר ציבור יגיב במהירות בהסתייגות והכחשה בהקדם
2 האפשרי לכתבות אודותיו ובפרט לפעילויותיו הציבוריות/פוליטיות. תגובה שכזו, בין
3 אמיתית ובין שקרית נמצאת במתחם הסיכון הטבעי של פעילות ח"כ.
4 (ו) גם אם היה הפרסום הנדון בגדר לשון הרע, וגם אם אמת לאמיתה הרי הוא, ולו מחמת
5 הספק, בגדר שיח פוליטי, ובשים לב שחסינות ח"כ בעבירת ביטוי היא רחבה, נופל ביטוי
6 זה, ולו מחמת הספק, לגדר "מתחם הסיכון הטבעי" כלומר הפרסום היה הבעת דעה
7 המבקש "בעת מילוי תפקידו ולמען מילוי תפקידו כח"כ" לפיכך יש לחסותו תחת
8 החסינות העניינית.

13. תוצאות והוצאות.

- 9
10 א. הבקשה מתקבלת. תביעת התובעת ביחס לשר בן גביר מסולקת על הסף מחמת חסינותו
11 כח"כ.
12 ב. על מנת לנסות לאזן במקצת את אי התאימות הדיונית שכפה המחוקק קובע
13 בית המשפט כי כל צד יישא בהוצאותיו.
14 ג. אחרי הדברים האלה נותרת אי התאימות הדיונית שכפה המחוקק הינה בגדר "דין קשה".
15 משכך בית המשפט מציע כי השר בן גביר יעשה לפנים משורתו של אותו דין קשה, יפריד
16 בית מחוקקים מבית משפט, וימחק את תביעתו כנגד התובעת בת"א 28649-09-22.

17
18 ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"ו, 11 ינואר 2026, בהעדר הצדדים.
19

אמיר דהאן, שופט, סגן הנשיא

20
21

